

жешъ да го използвашъ. Всѣка сутринъ, като станешъ, да си благодаренъ, че на всѣкъждѣ може да използвашъ туй знание. А сега, хората учатъ отъ щеславие. Казватъ: той свършилъ два факултета. И въ Америка ги има такива. Титуловатъ се D. D — значи докторъ по богословието. Има и L. D. D — то е една почетна титла — свършилъ не само по богословие, но и по правнитѣ науки. Такъвъ човѣкъ е съ двѣ титли. Азъ казвамъ: въ България всички сж D. D.

Значи, Знанието е резултатъ на човѣшкото съзнание, а не на ума. Казва нѣкой, че знанието произвежда гордостъ. Кое знание? Истинското знание, или знанието, което е произлѣзло отъ съзнанието, никога не произвежда гордостъ, понеже е прѣживѣно, опитано. Има друго едно знание, то е само външната страна на истинското знание и произтича отъ ума. Азъ го наричамъ механическата страна на живота. Въ това знание се заражда всичкото зло. То не произтича отъ Бога. То е единъ излишекъ въ живота. Когато казвамъ „знание“, подразбирамъ да имате съзнание, защото щомъ имате съзнание, непрѣменно знанието ще дойде, а щомъ изгубите съзнанието си и знанието ще изчезне.